

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616206092
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1616206092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného: JUDr. Soňa Pohovejová, advokátka, Záhradnícka 37, Bratislava, proti žalovanému: T. Y., L. XX.XX.XXXX, E.É. J. XXX, zastúpenému: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát, Vajnorská 20, Bratislava, IČO: 31 772 854, o náhradu škody v sume 11.194,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 03. novembra 2023 č. k. 27C/45/2016 - 399, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti sumy 618 Eur; žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.242,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 14.07.2016 do zaplatenia; vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 11.194,60 Eur s príslušenstvom z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej len „SSU“). V časti sumy 618 € zastavil konanie podľa § 145 ods. 2 CSP z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti v dôsledku sčítacej chyby znalca C.. D. v jeho znaleckom posudku, v ktorom bodové ohodnotenie bolestného uviedol nesprávne v počte 740 bodov na miesto správneho počtu 665 bodov. Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom zostala suma 10.576,60 € s príslušenstvom, ktorú si uplatnil žalobca proti žalovanému titulom náhrady poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zákona o PZP ako voči poistenému, na ktorého sa vzťahovalo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a za ktorého žalobca ako poistiteľ vyplatil poistné plnenie poškodenému; náhradu plnenia voči žalovanému si uplatnil z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. V konaní bolo nesporné, že dňa 01.05.2014 (nesprávne uviedol 01.04.2015) došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo spôsobené poškodenie zdravia poškodenému C. N.W., že žalovaný viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, a tiež, že žalovaný zodpovedá poškodenému za škodu na zdraví, ktorá mu v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou vznikla, keď žalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/75/2015 zo dňa 24.10.2016. Uviedol, že zodpovednosť žalovaného ako vodiča je daná podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti (šoférovanie pod vplyvom alkoholu), keď v príčinnej súvislosti s týmto konaním došlo k dopravnej nehode a spôsobeniu škody na zdraví poškodeného. V jeho prípade je právnym dôvodom zodpovednosti za škodu skutočnosť, že porušil dopravné predpisy, čím spôsobil dopravnú nehodu. Žalobca ako poisťovateľ vyplatil poškodenému titulom bolestného a

titulom SSU spolu sumu 11 194,60 €. Na námietku žalovaného, že žalobca nepreukázal vyplatenie plnenia žalovanému; keď predložil len výpis z interného systému žalobcu podľa ktorého malo byť plnenie poskytnuté spoločnosti indemax Services s.r.o. a nepredložil výpis z účtu žalobcu; neprihliadol ako na prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený včas v súlade s § 153 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že žaloba bola doručená súdu dňa 14.07.2016, žalovaný sa v konaní niekoľko krát k veci vyjadril ale túto skutočnosť nenamietal a nezdôvodnil existenciu relevantných prekážok, ktoré by mu v tom bránili; túto námietku vzniesol až v záverečnej reči v situácii, kedy protistrana mala obmedzené možnosti reagovať. Dodal, že žalobca predložil splnomocnenie pre spoločnosť indemax Services s.r.o., ktorým poškodený túto spoločnosť splnomocnil na jeho zastupovanie vo veciach vymáhania nárokov v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou; z predloženého výpisu z interného systému žalobcu jasne vyplynulo, že poistné plnenie bolo tejto spoločnosti v mene poškodeného poskytnuté na účet, ktorý sa uvádza v prípise, ktorým si táto spoločnosť poistné plnenie v mene poškodeného voči žalobcovi uplatnila a uvedené skutočnosti tak nevzbudzujú závažné pochybnosti o tvrdení žalobcu, že plnenie poškodenému skutočne poskytol. Žalobca si uplatnil náhradu za plnenie bolestného v počte bodov (po zmene žaloby) 665 (hoci vyplatil po krátení poškodenému bolestné v hodnote 740 bodov) podľa znaleckého posudku C.. D. a náhradu SSU v hodnote 594 bodov podľa lekárskeho posudku C.. B.; uznal tak škodu na zdraví poškodeného spočívajúcu v bolestnom v sume 10 959,20 € a spočívajúcu v SSU v sume 10 193,20 € a poškodenému vyplatil poistné plnenie krátené o 50 % z dôvodu, že sa poškodený viedol v aute nepripútaný bezpečnostným pásom a vo vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu. Žalobca si tak uplatnil od žalovaného plnenie poskytnuté poškodenému v sume 10 576,60 € (po čiastočnom späťvzati žaloby) v dôsledku jeho krátenia o 50 % podľa § 441 Občianskeho zákonníka (miera spoluzavinenia poškodeného). Zistený skutkový stav posúdil podľa § 826, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 12 ods. 2 písm. a), § 2 písm. f), § 4 ods. 1, 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 2, § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bolestnom a SSU“), § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z. z. a dospel k záveru, že škoda na zdraví poškodeného spočívajúca v bolestnom bola dôvodná sume 7 910,40 € predstavujúcej bodové ohodnotenie bolestného v rozsahu 480 bodov a škoda na zdraví poškodeného spočívajúca v SSU bola dôvodná v sume 2 574 € predstavujúcej bodové ohodnotenie v rozsahu 150 bodov, pričom žalobca dôvodne krátil poistné plnenie poskytnuté poškodenému o 50 %. Žalobcovi tak vznikol nárok podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o PZP na náhradu poskytnutého plnenia spočívajúceho v škode na zdraví, za ktorú zodpovedá žalovaný v rozsahu bolestného 3955,20 € (50 % z 7910,40 €) a náhrady za SSU v sume 1287 € (50 % z 2574 €), pretože len takýto rozsah plnenia bol žalobca ako poisťovateľ podľa zákona povinný. Spolu bol tak nárok žalobcu dôvodný v rozsahu 5242,20 €. Stotožnil sa so znaleckým posudkom C.. J.Í., G., ktorý bol v konaní vypracovaný po predložení znaleckého posudku C.. D., od ktorého odvodzoval bolestné žalobca a po predložení znaleckého posudku C.. E.Š. žalovaným. Za dôvodné položky, z ktorých pozostáva bolestné, považoval: Pol. 5 Odierky v oblasti hlavy 5 bodov, Pol. 76 Pomliaždenie hrudnej steny ťažšieho stupňa 20 bodov, Pol. 8 la Zlomenina jedného rebra preukázaná rtg 20 bodov, Pol. 107a Kompresívna zlomenina stavca so znížením prednej časti tela stavca najviac o 1/3 100 bodov, Pol. 113a Pomliaždenie pravého ramena ťažšieho stupňa 15 bodov, Pol. 114 Povrchová rana hornej končatiny 10 bodov, Pol. 126a Vykĺbenie kĺbu medzi kľúčnou kosťou a hrudnou kosťou vpravo liečené konzervatívne 20 bodov, Pol. 133a Zlomenina tela lopatky vpravo 40 bodov, Pol. 144d Zlomenina tela vretennej kosti vpravo liečená operáciou 75 bodov, Pol. 148 Zlomenina bodcovitého výbežku lakťovej kosti 25 bodov, Pol. 223 OTRAS mozgu stredného stupňa 60 bodov, Pol. 224 Pomliaždenie mozgu 85 bodov, t.j. spolu 480 bodov. Žalovaný namietal priznanie položky 144d Zlomenina tela vretennej kosti vpravo liečená operáciou a položku 148 Zlomenina bodcovitého výbežku lakťovej kosti z dôvodu, že nebolo preukázané, že by poškodený utrpel tieto zranenia v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 01.05.2014; tvrdil, že k zraneniam došlo až po dopravnej nehode, keď podľa znaleckého posudku znalca C.. E. toto zranenie poškodeného popisujú lekárske správy až zo dňa 20.05.2014 a klinické vyšetrenia po prijatí po nehode ako aj neskoršie vyšetrenia v rámci hospitalizácie poškodeného tieto zranenia nepopisujú. Znalec C.. J. však vo svojom posudku toto zranenie ohodnotil, pričom uviedol, že zlomenina vretennej kosti nebola diagnostikovaná v zdravotnej dokumentácii NsP Malacky v období bezprostredne po úraze, je ale pravdepodobné, že uvedené poranenie vzniklo počas dopravnej nehody dňa 01.05.2014. Uvedený záver podporujú tieto skutočnosti: 1. mechanická energia nárazu pri nehode pravdepodobne smerovala z pravej bočnej strany vozidla, v ktorom sedel poškodený ako spolujazdec, na oblasť pravej hornej končatiny. Dokumentuje to komplexné poranenie ramenného pletenca vpravo, ktorého súčasťou bola trieštivá zlomenina pravej

lopatky a vykĺbenie steroklavikulárneho kĺbu vpravo. Vzhľadom na morfológický charakter uvedených poranení sa jednalo o vysoko energetické mechanické pôsobenie na oblasť pravej hornej končatiny, ktoré vzhľadom na rozsah pôsobiacej mechanickej energie súčasne mohlo spôsobiť aj zlomeninu v oblasti pravého predlaktia, ktorá vznikla pravdepodobne ohybovým mechanizmom. Pôsobiacia energia bola dostatočná na to, aby poranenie spôsobila. 2. v operačnom protokole zo dňa 30.05.2014, v ktorom bol dokumentovaný priebeh operácie, je popisované odstránenie väzivových hmôt z oblasti fragmentov zlomeniny vretennej kosti. Uvedený nález podľa znalca svedčí pre zlomeninu, ktorej fragmenty boli fixované väzivovým tkanivom, čo zodpovedá zlomenine staršieho dáta, orientačne 3-4 týždne. 3. pravá horná končatina, vzhľadom na dokumentovanú trieštivú zlomeninu pravej lopatky, bola podľa zdravotnej dokumentácie fixovaná ortézou pravej hornej končatiny typu Ramfix. Uvedený typ súčasne fixuje aj predlaktie hornej končatiny, čo mohlo viesť k prehliadnutiu poranenia v oblasti pravého predlaktia zo strany zdravotného personálu, nakoľko sa bolesť v uvedenej oblasti pripisovala poraneniu lopatky. Znalec zlomeninu v posudku dokumentoval aj obrázkami č. 10, 11 a 12. Vo svojom výsluchu dňa 30.06.2023 znalec C.. J. zhodnotil, že skutočnosť, že k zraneniu došlo v dôsledku dopravnej nehody sa nedá úplne presne povedať, avšak je pravdepodobné, že to tak bolo - tento záver vychádza z jeho skúsenosti, pretože ak podľa operátora odstraňovali zo zlomeniny väzivo, toto nasvedčuje tomu, že zlomenina bola približne 3-4 týždne stará a hojenie bolo v štádiu väzivového kalusu. Znalec uviedol, že po 3-4 týždňov od zlomeniny sa táto nehodí zrastaním kostí, ale hojí sa práve fixáciou fragmentov väzivovými hmotami. Ak aj dokumentácia uvádza, že v oblasti pravej hornej končatiny palpačne nebolestivé, došlo zrejme k chybe v dokumentácii, lebo už zlomenina lopatky je sama o sebe bolestivá. Konštatoval, že uvedené závery znalca sú jednoznačné a odborné vysvetlené a vyjadrujú skutočnosť, že aj keď bola zlomenina diagnostikovaná rtg zo dňa 29.05.2014, t.j. tri týždne po nehode, skutočnosť, že pri operácii zlomeniny operátor odstraňoval zo zlomeniny väzivo znamená, že zlomenina je 3-4 týždne stará, čo zodpovedá dátumu nehody. Navyše znalec uviedol, že išlo o zlomeninu krátku a šikmú, pričom mechanizmus tejto zlomeniny zodpovedá mechanickému pôsobeniu energie pri náraze na pravú stranu, čoho dôkazom je aj trieštivá zlomenina lopatky, ktorú žalovaný nespochybňoval. Žalovaný svoje tvrdenie odvodzoval len od skutočnosti, že rtg, ktorý zlomeninu diagnostikoval bol popisovaný až neskôr, t.j. po prepustení poškodeného z nemocnice, bez ohľadu na komplexné zhodnotenie celého priebehu nehody. Žalovaný v konaní nenavrhol dokazovanie v smere, či poškodený utrpel po nehode ďalší úraz - či už výsluchom poškodeného alebo iných svedkov, ktorí by domnienku žalovaného potvrdili, resp. by dôvodne spochybnili závery súdneho znalca. Obranu žalovaného tak posúdil súd za nedôvodnú a dospel k záveru, že žalobca v tomto smere dôkazné bremeno vzniknutých zranení predlaktia v súvislosti s nehodou uniesol. V tejto súvislosti poukázal aj na vyjadrenie C.. E., podľa ktorého, popis CT vyšetrení v Malackách bol veľmi nedokonalý a ešte sa nestretol v jeho praxi s toľkými zle zhodnotenými CT snímkami ako v tomto prípade. Takisto aj C.. D. v znaleckom posudku uviedol, že v hodnotení niektorých nálezov rozpoznal chybu - str. 5 jeho posudku - konštatuje chybu v náleze pokiaľ ide o konštatovanie, že neurologický nález je v norme, pričom pri takej poruche vedomia nemohol byť neurologický nález v norme, takisto uvádzal, že je chybne uvedené v náleze, že v oblasti pravého ramena nebolestivé - nemohlo byť nebolestivé keď mal poruchu vedomia a posunutú zlomeninu pravej lopatky. Ďalej C.. D. uvádzal, že z jeho pohľadu je nepochopiteľné, prečo nebol poškodenému vykonaný rtg zápästia. Na str. 6 posudku zas znalec uvádza - bolestivosť pravej ruky jasne pacientom uvádzaná, pritom v náleze ignorovaná, a podobne. Uvedené konštatovania všetkých dotknutých znalcov tak nasvedčujú tomu, že dokumentácia zranení poškodeného bola nedostatočná. K položke 223 otras mozgu a pol. 224 pomliaždenie mozgu uviedol, že znalec C.. E. toto poškodenie zdravia poškodeného neuznal tvrdiac, že poškodený neutrpel otras mozgu, ale jeho stav je potrebné pričítať výraznej opitosti. Na základe znaleckého posudku znalca C.. J. a jeho výsluchu na pojednávaní ustálil, že C.. J. riadne a logicky svoj záver o uznaní položky 223 zdôvodnil. Keďže boli u poškodeného na MRI konštatované prítomné mikrohemorágie, ide o medicínsky korelát k indikovaniu otrasu mozgu, napriek tomu, že vo všeobecnosti pri otrase mozgu sa takýto korelát ani zistiť nedá. V tomto prípade však jednoznačne bolo potrebné túto položku započítať, pretože morfológický nález u poškodeného tomu zodpovedal. Opitosť by tento nález nespôsobila. Závery znalca C.. J. týkajúce sa položky 224 - pomliaždenie mozgu a položky 76 - pomliaždenie hrudnej steny ťažšieho stupňa vyhodnotil ako riadne zdôvodnené a preskúmateľné. Položka 81a Zlomenina jedného rebra preukázaná rtg bola znalcom C.. J. započítaná z dôvodu, že na CT zo dňa 02.05.2014 je zlomenina jasne vidieť, hoci ju dokumentácia nepopisuje. C.. E. uviedol len, že v popise k CT nebola zlomenina uvedená, a preto túto položku neuznal. C.. J. odkázal v posudku na obrázok 7, z ktorého zlomenina vyplýva, preto túto položku uznal ako dôvodne ohodnotenú. Položka 126a - Vykĺbenie kĺbu medzi kľúčnou kosťou a hrudnou kosťou vpravo liečené konzervatívne bola ohodnotená až C.. J., a to s odôvodnením, že toto zranenie, aj keď nebolo doposiaľ popísané, vyplýva

z CT dokumentácie zhotovenej dňa 02.05.2014 (obrázok 7). C.. E. sa k tomuto zraneniu nevyjadril. V tejto súvislosti uviedol, že aj C.. E. vo svojom vyjadrení zo dňa 08.03.2023 uviedol, že popis CT vyšetrení v Malackách bol veľmi nedokonalý a ešte sa nestretol v jeho praxi s toľkými zle zhodnotenými CT snímkami ako v tomto prípade. Uviedol ďalej, že pritom niektoré poranenia ako sternoklavikulárne vyklíbenie sú tak jasné na snímkach, že nechápe, ako ich mohol rádiológ opakovane prehliadnuť. Vyhodnotil preto túto položku ako nespornú, nakoľko aj C.. E. ju uznal, hoci ju do svojho posudku nezahrnul. Ostatné položky bolestného neboli žalovaným a ani žalobcom spochybňované, preto dospel k záveru o ich nespornosti a považoval ich za dôvodne uplatnené. Uviedol, že v súvislosti s náhradou poistného splnenia za SSU žalovaný vzniesol námietku res iudicata z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky sp. zn. 30C/10/2017 si totožný žalobca voči totožnému žalovanému už náhradu za SSU uplatnil a toto konanie už bolo právoplatne skončené vydaním platobného rozkazu, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Túto námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú, nakoľko z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si v konaní sp. zn. 30C/10/2017 uplatnil náhradu za SSU na základe lekárskeho posudku C.. B. zo dňa 21.10.2016 (ďalej len „posudok 2“), pričom v predmetnej veci si uplatnil žalobca náhradu SSU na základe lekárskeho posudku C.. B. zo skoršieho dátumu, a to dňa 20.04.2015 (ďalej len „posudok 1“). Podľa vyjadrenia žalobcu uvedené nastalo z dôvodu, že vo veci prebehla dolikvidácia. Nahliadnutím do predmetných lekárskeho posudkov C.. B. súd dospel k záveru, že v oboch konaniach nejde o uplatnenie totožného nároku žalobcu. V posudku 1 lekár ohodnotil položky č. 325c obmedzenie hybnosti ramenného zhybu a položku 432a jazvu 12cm. V posudku 2 lekár ohodnotil položku 304a obmedzenie hybnosti chrčtice a položku 330 vyklíbenie akromioklavikulárneho kĺbu. Z označenia položiek je zrejmé, že v posudku 2 bolo dodatočne ohodnocované iné SSU ako pri posudku 1. Žalovaný namietal, že akromioklavikulárny kĺb je súčasťou ramenného pletenca, a preto ide o položku, ktorá je obsiahnutá v položke obmedzenie hybnosti ramena. C.. J. pri svojom výsluchu však uviedol, že následok - obmedzenie hybnosti ramenného kĺbu bol spôsobený ako pouřazový následok trieštivej zlomeniny lopatky a že vyklíbenie akromioklavikulárneho kĺbu nezistil, zistil len vyklíbenie sternoklavikulárneho kĺbu, čo je však úplne odlišné poranenie. Z uvedeného je teda jednoznačne, že položku vyklíbenie akromioklavikulárneho kĺbu nie je možné pod položku obmedzenie hybnosti ramena podradit' a považovať ich za totožné nároky. Nie je teda daná prekážka už rozhodnutej veci na prejednanie nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní. Pokiaľ žalovaný žiadal, v prípade neuznania námietky res iudicata, aspoň započítať sumu vyplatenú žalovaným žalobcovi na základe právoplatného platobného rozkazu vydaného v konaní sp. zn. 30C/10/2017, nakoľko by šlo o duplicitu, dospel k záveru, že posudok 2 C.. B. ohodnocoval iné položky ako boli napokon uznané C.. J., preto k dvojitému plneniu nemohlo dôjsť. Žalovaný sa v konaní sp. zn. 30C/10/2017 uhradil iné položky SSU ako boli konštatované v tomto konaní. Navyše v konaní 30C/10/2017 sa žalovaný nebránil a nevzniesol žiadne námietky, ktoré by spochybňovali nárok na vyplatenie náhrady za tieto konkrétne položky a o tomto konkrétnom nároku už bolo právoplatne rozhodnuté. Súd už jeho dôvodnosť v tomto konaní nie je oprávnený preskúmať, preto plnenie žalovaného v tomto smere nezohľadnil a na žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní nezapočítal. Pri hodnotení poškodenia zdravia poškodeného - SSU vychádzal z posudku C.. J., ktorý považoval za komplexný a poskytujúci relevantné odpovede na sporné otázky. Položku 325e obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa (vzpažením, predpažením nad 135°), ohodnotenú C.. J. na 50 bodov + 25 bodov zvýšenie podľa § 10 ods. 4 Zákona o bolestnom a SSU, žalovaný nenamietal, preto ju považoval za nespornú. Položku 329 nenapravené vyklíbenie sternoklavikulárne (okrem prípadnej funkcie ramenného kĺbu), ohodnotenú C.. J. na 30 bodov + 15 bodov zvýšenie podľa § 10 ods. 4 Zákona o bolestnom a SSU, žalovaný namietal z dôvodu, že táto položka v sebe obsahuje dodatok „okrem prípadnej poruchy funkcie ramenného kĺbu“, čo podľa neho vylučuje možnosť túto položku ohodnotiť popri vyššie uvedenej položke 325e. Túto námietku posúdil ako nedôvodnú s poukazom na to, že dodatok k položke 329 práve hovorí o tom, že táto položka je uplatniteľná samostatne okrem toho, že bude identifikované porušenie funkcie ramenného kĺbu. Z obsahu tohto dodatku jasne vyplýva, že táto položka sa ohodnocuje navyše. Preto takto znalcom určenú položku uznal. Žalovaný namietal položku 432a jazvy po operačných zákrokoch ohodnotenú znalcom C.. J. na 30 bodov, nakoľko tvrdil, že tento následok nebol spôsobený v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 01.05.2014, pretože operatívne liečená zlomenina predlaktia vznikla až po nehode. V tomto smere súd odkázal na dôvody, pre ktoré uznal poranenia predlaktia ako súvisiace s nehodou. Ďalej uviedol, že žalobca poistné plnenie, ktoré mal poškodenému vyplatiť krátil o 50% z dôvodu, že sa poškodený vrazil vo vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu a nepripútaný bezpečnostným pásom. Žalovaný namietal, že poškodený taktiež porušil právnu povinnosť podľa § 6 ods. 1 Zákona o cestnej premávke a to, že sadol do vozidla, ktoré bolo vedené vodičom pod vplyvom alkoholu a z toho dôvodu by aj poškodený mal byť povinný na zaplatenie regresného nároku podľa § 12 ods.

1 Zákona o PZP. Žiadal rozsah plnenia žalovaného voči žalobcovi krátiť o 50% z dôvodu, že si mal žalobca uplatniť nárok aj voči poškodenému G.. N.. V tejto súvislosti súd uviedol, že skutočnosť, že poškodený umožnil vedenie vozidla osobe pod vplyvom alkoholu už žalobca zohľadnil v tom smere, že plnil poškodenému len 50% z priznanej náhrady škody na zdraví, ktorá mu v súvislosti s touto nehodou vznikla, pretože uznal spoluzavinenie poškodeného podľa § 441 Občianskeho zákonníka v rozsahu 50%. Krátenie v rozsahu 50% považoval za adekvátne. Poškodený ako vlastník a držiteľ vozidla umožnil žalovanému viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v dôsledku čoho k dopravnej nehode došlo. Poškodený dobrovoľne sadol do vozidla vedeného vodičom pod vplyvom alkoholu, preto považoval krátenie poistného plnenia poškodenému v rozsahu 50% za dôvodné. Uviedol, že bezprostrednou príčinou vzniku nehody bolo požitie alkoholu žalovaného ako vodiča, ktorý napriek tomu, že požil alkohol, rozhodol sa pre jazdu v noci a ešte aj pod vplyvom alkoholu. V tomto smere sú porušenia, ktorých sa dopustil žalovaný minimálne na rovnakej úrovni ako tie, ktoré zakladajú spoluzavinenie poškodeného. Zohľadnenie skutočnosti, že poškodený umožnil viesť motorové vozidlo osobe pod vplyvom alkoholu pri vyplatení poistného plnenia poškodenému, už neumožňuje pre tú istú skutočnosť ďalej náhradu poistného plnenia krátiť, ak bolo toto krátenie primerané. V prípade nároku podľa § 12 ods. 1 písm. d) Zákona o PZ ide o odlišný nárok žalobcu ako poisťovateľa, ktorý by sa uplatnil za situácie, kedy by poškodeným bol niekto iný ako poistník. V danej veci však bol poškodeným samotný poistník - G.. N., preto si žalobca oprávnenne uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia voči žalovanému ako poistenému - vodičovi podľa § 12 ods. 2 písm. a) Zákona o PZ, pričom poistné plnenie poškodenému už krátil, a to v primeranom rozsahu. Nebolo dôvodné tvrdenie žalovaného, že toto plnenie je potrebné krátiť o ďalších 50%. V danej veci ak by žalobca postupoval podľa § 12 ods. 1 Zákona o PZ tak ako tvrdil žalovaný, uplatnil by si tak náhradu poistného plnenia voči osobe, ktorej toto poistné plnenie v skutočnosti aj poskytol, resp. v časti neposkytol. V otázke primeranosti takto určenej náhrady poistného plnenia uviedol, že žalovaný netvrdil žiadne osobitné majetkové alebo sociálne pomery na jeho strane, ktoré by odôvodňovali ďalšie krátenie primeranej náhrady poistného plnenia. Už samotné krátenie vykonané poisťovateľom je vzhľadom na okolnosti prípadu primerané. Žalovaný mal v čase dopravnej nehody 23 rokov a nehoda sa stala v situácii kedy obaja s poškodeným požívali alkoholické nápoje a obaja sa rozhodli sadnúť v takomto stave do vozidla a jazdiť. Týmto sa dôsledne plní výchovný účel postihu žalobcu a nepôsobí na žalovaného likvidačne. Keďže žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej sumy 5.242,20 Eur. Súd priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania odo dňa doručenia žaloby na súd, t.j. odo dňa 14.07.2016, nakoľko v tomto smere žalovaný uplatnené úroky z omeškania vôbec nerozporoval. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že v prípade žalovaného išlo o nepatrný úspech a aj vzhľadom na priebeh konania a to považoval za primerané.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobe vyhovel, podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) CSP, žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný, vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu veci, z nepreukázaných domniek, z nesprávnej aplikácie zákonných ustanovení na skutkový stav veci a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca nepreukázal vznik regresného nároku na náhradu poistného plnenia, keď nepreukázal, že skutočne plnil poškodenému C. N. titulom náhrady škody na zdraví, ktorá mu vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 01.5.2014. O tvrdení, že plnil náhradu škody na zdraví C. N., ako poškodenému nepredložil žalobca žiaden dôkaz (výpis z bankového účtu a pod.), ktorý by preukazoval zmenšenie jeho majetku o žalovanú sumu v dôsledku jej skutočného plnenia C. N., ktorú si titulom regresnej náhrady uplatňoval žalobou od žalovaného. K žalobe pripojil snímky svojho vlastného tabuľkového počítačového programu, kde sa v jednotlivých kolónkach uvádzajú údaje, ktoré tam sám žalobca doplnil a nepreukazujú, že reálne poskytol nejaké plnenie poškodenému C. N., o ktoré by sa majetok žalobcu zmenšil. Poukázal na to, že toto tvrdenie sa netýkalo správania sa a konania žalovaného, ale výlučne išlo o tvrdenie o konaní žalobcu t.j. že poskytol plnenie C. N. titulom náhrady škody na zdraví, na čo postačuje popretie takéhoto skutkového tvrdenia žalovaným, aby sa stalo sporným. Takéto popretie skutkového tvrdenia žalobcu, že plnil C. N. žalovaný výslovne urobil v záverečnej reči na pojednávaní dňa 6.10.2023 pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Súd prvej inštancie na jeho námietku neprihliadol ako na prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený včas v súlade s ust. 153 ods. 1 CSP, s odôvodnením, že žalovaný takúto námietku nevzniesol počas

prebiehajúceho konania ale až v záverečnej reči, čím mal mať žalobca obmedzenú možnosť reagovať. S poukazom na znenie § 153 ods. 2 CSP, ktorý súd prvej inštancie už pri posúdení námietky vznesenej žalovaným neaplikoval, namietal nesprávne právne posúdenie veci, pretože ním vznesená námietka v záverečnom návrhu nevyžadovala nariadenie ďalšieho pojednávania a ani vykonanie ďalších úkonov súdu a preto mal súd prvej inštancie na túto námietku žalovaného prihliadať. To, že žalobca mal mať obmedzenú možnosť reagovať na vznesenú námietku je v rozpore so skutočnosťou, o čom svedčí obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 6.10.2023, kde súd dal pred vyhlásením dokazovania za skončené priestor žalobcovi vyjadriť sa k vznesenej námietke žalovaným v záverečnom návrhu, čo žalobca aj urobil, no nenavrhol žiaden dôkaz, ktorým by sporné tvrdenie preukázal. Na túto námietku žalovaného mal prihliadať, keď sa týkala samotného preukázania vzniku regresného nároku, čo bol povinný žalobca preukázať v zmysle čl. 8 CSP, nakoľko išlo o dôležité tvrdenie pre rozhodnutie súdu, ktoré sa týkalo výlučne jeho konania, ktorého žalovaný nebol účastný a nemal o ňom ani žiadnu vedomosť, preto nebolo možné toto neunesenie dôkazného bremena žalobcom spočívajúce v preukázaní vzniku regresného nároku voči žalovanému (preukázaním plnenia C. N. titulom náhrady škody na zdraví spôsobenej mu žalovaným) suplovať tým, že toto tvrdenie žalovaného malo byť medzi stranami sporu, do záverečnej reči žalovaného, nesporné. Súd prvej inštancie mal vyžadovať preukázanie tohto tvrdenia žalobcom v spotrebiteľskom spore, ktorým je spor medzi žalobcom a žalovaným o peňažné plnenie titulom regresného nároku, v ktorom žalovaný má postavenie slabšej strany - spotrebiteľa. Regresný nárok síce vzniká zo zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP, ale sa týkal a bol odvodzovaný od spotrebiteľskej poisťovnej zmluvy č. 6569639084 poisťovania zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 4.7.2012 uzavretej medzi dodávateľom poisťovňou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., ako poisťovateľom a odberateľom fyzickou osobou nepodnikateľom C. N., ako poisťníkom, na základe ktorej žalobca údajne plnil za žalovaného T. Y. škodu, ktorú spôsobil dňa 1.5.2014 prevádzkou motorového vozidla a regresný nárok súvisel s údajným plnením žalobcu zo spotrebiteľskej poisťovnej zmluvy, na základe ktorého si následne žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu plnenia. Preto predmetný spor mal súd správne aj posúdiť ako spotrebiteľský spor podľa ust. § 290 CSP. Podľa súdu prvej inštancie zo žalobcovho interného systému vyplýva, že poisťenie bolo poskytnuté spoločnosti indemax Services, s.r.o., ktorá splnomocnením (nachádzajúcim sa vo fotokópii v súdnom spise) bola C. N. splnomocnená na zastupovanie vo veciach vymáhania nárokov v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, nemal však preukázané komu v skutočnosti č.ú.: D. (ktoré žalobca uvádza vo svojom internom systéme) patrí a či naozaj ide o bankový účet, ktorého majiteľom je spoločnosť indemax Services, s.r.o. alebo C. N.. Išlo o tri snímky z vlastného interného systému žalobcu, ktoré mali preukazovať uskutočnenie troch platieb na účet č. D., o ktorých údajoch súd nemal žiadne pochybnosti, hoci takýto interný systém, nie je hodnoverným dôkazom, keďže ho vystavuje aj sám žalobca. Napriek tomu, súd svoje rozhodnutie na prospech silnejšej strany sporu žalobcu a na neprospech žalovaného ako slabšej strany spotrebiteľa založil na svojej domnienke, že skutočne žalobca za žalovaného plnil náhradu škody C. N.. Súd nesprávne ustálil (bez opory v listinných a iných dôkazoch), že škoda na zdraví poškodeného v súvislosti s dopravnou nehodou má predstavovať sumu 7.910,40 € (t.j. 480 bodov) a sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 2.574,- € (t.j. 150 bodov), pretože tieto obsahujú ohodnotenie zranení poškodeného, ktoré neboli preukázané, že by utrpel v súvislosti s dopravnou nehodou a to v rozsahu položky č. 144d zlomenina tela vretennej kosti vpravo liečená operáciou 75 bodov, položky č. 148. zlomenina bodcovitého výbežku lakťovej kosti 25 bodov, položky č. 432a jazvy po poraneniach a po operačných zákrokoch 5-30 cm² povrchu tela 30 bodov. Súd mal za preukázané, že tieto zranenia vznikli pri dopravnej nehode dňa 1.05.2014, hoci tieto zranenia neboli u poškodeného zistené pri hospitalizácii na chirurgickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Malacky v čase (bezprostredne po nehode) od 1.05.2014 do 6.05.2014; tieto zranenia boli prvýkrát diagnostikované u poškodeného až dňa 25.05.2014. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 73. namietal, že namiesto skutočnosti, že v prepúšťacej správe z prvého vyšetrenia sa neuvádza bolesť horných končatín a neexistovala správa v tejto dobe a ani diagnostické vyšetrenie, ktoré by zdokumentovali zlomeninu tela vretennej kosti vpravo a zlomeninu bodcovitého výbežku lakťovej kosti u poškodeného, súd uprednostnil hypotézy a domnienky znalca o pôsobení predpokladaných mechanických síl pri náraze automobilu na telo poškodeného (hoci priebeh nehody znalec ani nepoznal), o odhadovanom čase vzniku poranenia orientačne 3-4 týždne (ktoré odhadované obdobie spadá aj na obdobie po nehode t.j. po dni 1.5.2014) a o tom, že zrejme došlo len k chybe v dokumentácii, ktoré dohady, hypotézy a domnienky znalca povýšil na úroveň preukázaných skutočností, a snažil sa preniesť dôkazné bremeno zo žalobcu ako silnejšej strany sporu na žalovaného, ako na slabšiu stranu sporu a vytkol žalovanému, že nepreukázal, že predmetné zranenie poškodeného nesúviselo s dopravnou nehodou a nevyvrátil tak domnienky a hypotézy znalca C. N. J.. Pokiaľ by aj išlo o nedostatočnú dokumentáciu zranení poškodeného súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil prečo by mal

žalovaný za nedbalé postupy ošetrojúceho personálu nemocnice niesť zodpovednosť a odškodňovať vznik zranení poškodeného v súvislosti s dopravnou nehodou, ktoré sú na úrovni hypotéz a domnienok. Poukázal na to, že nárok na náhradu škody je upravený zákonom č. 40/1964 Z.z., a regresný nárok na náhradu poistného plnenia je v tomto prípade upravený zákonom č. 381/2001 Z.z. o PZP. S tým súviselo aj rozlíšenie krátenia poistného plnenia titulom náhrady škody s primeranou výškou regresného nároku, ktoré nemôže byť stotožňované, pretože ide o dva odlišné nároky. Súd zistil, že žalobca ako poisťovateľ krátil výšku poistného plnenia poskytnutého poškodenému C. N. o 50% podľa § 441 OZ z dôvodu, že „poškodený sa viezol v MV vedenom vodičom pod vpl. alkoholu, nepripútanie bezp. pásom“. Tento dôvod žalobca uviedol na všetkých oznámeniach o poistnom plnení a uviedol ho podľa § 797 ods. 4 QZ ako dôvod zníženia plnenia, ktorý nie je možné dodatočne meniť. Pokiaľ by súd zistil aj správne výšku škody na zdraví poškodeného spolu v sume 10.484,40 €, túto škodu by mohol správne krátiť o 50% podľa § 441 OZ z dôvodu, že „poškodený sa viezol v MV vedenom vodičom pod vpl. alkoholu, nepripútanie bezp. pásom“, čo činí sumu 5.242,20 €, ktorá zodpovedá krátenému poistnému plneniu titulom náhrady škody poškodenému na zdraví, nie však automaticky aj výške regresného nároku voči žalovanému. Poškodený bol vlastníkom poisteného motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola v danom prípade škoda spôsobená a súčasne bol aj poisťníkom, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalobcom. Poškodený ako vlastník predmetného motorového vozidla porušil povinnosť podľa osobitného predpisu (o cestnej premávke), keď žalovanému zveril vedenie motorového vozidla, hoci nespĺňal podmienky na vedenie motorového vozidla z dôvodu, že bol pod vplyvom alkoholu, čím žalobcovi vznikol regresný nárok podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 381/2001 Z.z. aj voči poisťníkovi C. N.. Nastúpenie spolujazdca do vozidla, ktoré vedie vodič pod vplyvom alkoholu nemožno stotožňovať so zverením vozidla vlastníkom vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu. V prvom prípade spolujazdec, ktorý nastúpi do vozidla s alkoholizovaným vodičom zvyšuje možnosť výšky škody, ktorá môže byť v prípade nehody spôsobená aj na jeho zdraví a živote; v druhom prípade vlastník vozidla, ktorý umožní alkoholizovanej osobe viesť motorové vozidlo, vytvorí podmienky pre vznik škody prevádzkou motorového vozidla. Poškodený C. N. vytvoril podmienky na vznik škody tým, že zveril vedenie motorového vozidla žalovanému, ktoré ak by mu nezveril dopravná nehoda by sa vôbec nebola stala a nevznikla by ani žiadna škoda. C. N. nemal len postavenie poškodeného, ale bol vlastníkom vozidla, ktorý objektívne zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ako vlastník vozidla umožnil vedome motorové vozidlo viesť žalobcovi, hoci vedel, že žalobca nespĺňa podmienky na jeho vedenie (z dôvodu jeho opitosti) a súčasne bol tiež poisťníkom vo vzťahu k žalobcovi, voči ktorému taktiež vzniká právo na náhradu poistného plnenia (čím sa nemyslí právo na náhradu škody, ktorá mu bola vyplatená v zníženej výške). Správne mal súd na zistený skutkový stav aplikovať aj ust. § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 381/2001 Z.z. zákona o PZP, podľa ktorého: „Poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok, na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňala podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu. Taktiež mal aplikovať ust. § 6 ods. 1 zákona o cestnej premávke podľa ktorého: „Prevádzkovateľ vozidla nesmie zveriť vedenie vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na jeho vedenie ustanovené týmto zákonom alebo osobitným predpisom, nemá pri sebe platné doklady ustanovené na vedenie vozidla, je pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, osobe, ktorej schopnosť na vedenie je inak znížená, alebo osobe, ktorej totožnosť nepozná.“ Považoval za nespravodlivé posúdenie, aby celé (ponížené) plnenie náhrady škody na ktoré mal poškodený nárok, mal znášať výlučne len žalovaný, ktorý by žiadnu škodu motorovým vozidlom nespôsobil, keby mu ho poškodený neumožnil riadiť. S poukazom na závery nálezu Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 90/2021 z 30. novembra 2021 namietal, že súd mal pri priznávaní výšky regresného nároku, ktorý má plniť aj výchovný účinok, prihliadať nielen na spoluzavinenie poškodeného na vzniku škody, ale aj na to, že žalovaný bol za škodu spôsobenú na zdraví poškodeného aj právoplatne potrestaný trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu v trvaní 4 rokov a bol mu podmienenečne uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou lehotou v trvaní 3 roky rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 24.10.2016, sp.zn. 1T/75/2015, právoplatným a vykonateľným dňa 25.05.2017, ktorý súd prvej inštancie vyhodnocoval len v tom smere, že ním bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu na zdraví poškodeného. Taktiež mal pri posúdení primeranosti výšky regresného plnenia zohľadniť skutočnosť, že žalovaný už žalobcovi titulom regresného nároku plnil sumu 2.780,- € spolu s príslušenstvom tak, že táto suma aj s príslušenstvom (trovami exekútora, trovami exekúcie) bola od neho vymožená v exekučnom konaní v celkovej sume 4 658,93 € na základe platobného rozkazu Okresného súdu Malacky zo dňa 19.05.2017, sp.zn. 30C/10/2017, právoplatným a vykonateľným dňa 13.07.2017 a to obzvlášť za stavu, keď v predmetnom

konaní vyplynulo, že žalovaný takto uhradil SSU aj za vyklíbenie akromioklavikulárneho kĺbu vo výške 1750,32 eur, ktoré nebolo zistené ani znalcom C.. J.. Ďalej namietal, že konštatovanie súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že poškodený umožnil vedenie vozidla osobe pod vplyvom alkoholu už žalobca zohľadnil tým, že plnil poškodenému len 50% z priznanej náhrady škody na zdraví, ktorá mu v súvislosti s touto nehodou vznikla, pretože uznal spoluzavinenie poškodeného podľa § 441 OZ v rozsahu 50 % nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, keď takýto dôvod na krátenie poistného žalobca nikdy neuviedol. Navyše takéto posúdenie námietky žalovaného súdom prvej inštancie je stotožňovaním nároku na náhradu škody s nárokom na náhradu poistného plnenia, čo sú dva odlišné nároky, ktoré aj s ohľadom na znenie ust. § 12 zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP nemusia vždy zákonite byť v rovnakej výške, pretože má byť vždy zvážená výška primeranosti regresného nároku poisťovateľom. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že „bezprostrednou príčinou vzniku nehody však bolo požitie alkoholu žalovaného ako vodiča, ktorý napriek tomu, že požil alkohol, rozhodol sa pre jazdu v noci a ešte aj pod vplyvom alkoholu.“ je laxné a nepresvedčivé, pretože pokiaľ by poškodený ako vlastník vozidla neumožnil žalovanému jeho motorové vozidlo viesť, žalovaný by potom ani nemal možnosť urobiť (nesprávne) rozhodnutie viesť motorové vozidlo v noci a ešte aj pod vplyvom alkoholu. Súd prvej inštancie konštatoval, že skutočnosť, že poškodený umožnil viesť motorové vozidlo osobe pod vplyvom alkoholu pri vyplatení poistného plnenia poškodenému, už neumožňuje pre tú istú skutočnosť ďalej náhradu poistného plnenia krátiť, ak bolo toto krátenie primerané. Zo žiadneho listinného dôkazu však nevyplýva, že by žalobca krátil poistné plnenie z tohto dôvodu; uvedené tvrdenie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca krátil poistné poškodenému o 50% z dôvodu, že sa viezol v MV vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu a že nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Pokiaľ súd prvej inštancie vyslovil názor, že ust. § 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP nie je možné použiť ak je poisťník súčasne aj poškodeným a to bez zdôvodnenia ide o nesprávny a svojvoľný výklad zákona súdom prvej inštancie, poisťník nestráca v zmluvnom vzťahu s poisťovňou postavenie poisťníka ak je poškodený prevádzkou poisteného motorového vozidla, ktoré ako poisťník poistil. Takýto výklad by znamenal, že poisťník by sa vždy zbavil svojich zákonných a zmluvných povinností poisťníka pokiaľ by bol prevádzkou poisteného motorového vozidla poškodený. V doplnení odvolania zo dňa 04.12.2023 žalovaný uviedol, že súd mal prihliadnuť na skutočnosť, že žalobcovi vzniklo právo na náhradu poistného plnenia voči poškodenému a znížiť regresný nárok žalobcu minimálne o 50 %. S poukazom na zistenie súdu, že žalobca plnil poškodenému titulom náhrady škody na zdraví sumu 11 194,60 €, ustálenie škody na zdraví poškodeného v sume 10 484,60 €, a skutočnosť, že žalobca ako poisťovateľ bol podľa súdu povinný plniť poškodenému poistné v rozsahu 50 % krátenia výšky vzniknutej škody na zdraví poškodenému, t. j. v sume 5242,20 €, namietal, že súd nesprávne zaviazal k plneniu tejto sumy len žalovaného, keď poškodený, ktorý zveril vedenie svojho motorového vozidla žalobcovi, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, nebol vôbec postihnutý, ale naopak zvýhodnený, keďže namiesto oprávnenej sumy 5242,20 € mu bola fakticky plnená suma 11 194,60 € a naproti tomu žalovaný má byť postihnutý regresným nárokom žalobcu vo výške celej oprávnenej sumy, na ktorú mal poškodený nárok, pričom žalovaný znášal právoplatne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 4 rokov a podmienený trest odňatia slobody 2 roky so skúšobnou lehotou 3 roky a titulom regresného nároku uhradil žalobcovi 2780 €, (ktorá suma zahŕňala SSÚ aj za vyklíbenie akromioklavikulárneho kĺbu, ktoré u poškodeného nebolo znalcom C.. J.T. zistené), príslušenstvo v sume 1878,93 €. Namietal, že výlučne žalovaný bude neprimerane postihnutý výškou priznanej sumy 5242,20 € s prísl. a to aj preto, že žalobca si žiadnu náhradu poskytnutého poistného plnenia neuplatnil voči poškodenému, hoci mu takéto právo vzniklo podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP v spojení s § 6 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

3. Žalobca sa v odvolacom konaní nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, v medziach dôkazných návrhov strán, na zistenie skutočností relevantných pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatať žalovanú istinu s príslušenstvom, titulom náhrady poistného plnenia podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o PZP. Jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo; vykonané dôkazy vyhodnotil

v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 191 CSP a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov a tieto aj správne vyložil. Svoje zistenia a závery náležite odôvodnil v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p., keď uviedol relevantné a dostatočné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil po skutkovej aj právnej stránke, dôsledne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

6. Predmetom odvolacieho konania bolo zaplatenie sumy 5242,20 € s príslušenstvom titulom náhrady poistného plnenia vyplateného žalobcom, ako poistiteľom, poškodenému C. N.E. z dôvodu škody na zdraví vzniknutej mu pri dopravnej nehode dňa 01.05.2014, za ktorú zodpovedá žalovaný ako vodič podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Náhradu poistného plnenia si žalobca uplatnil podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o PZP voči žalovanému, ako poistenému; na ktorého sa vzťahovalo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a za ktorého vyplatil poistné plnenie poškodenému; a to z dôvodu, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca ako poistovateľ vyplatil poškodenému titulom bolestného spolu sumu 6097,60 € a titulom SSU sumu 5097 €, t. j. spolu sumu 11 194,60 € a dospel k správnym záverom, že oprávnené bolo ohodnotené poškodenie zdravia poškodeného titulom bolestného sumou 7910,40 €, predstavujúcou bodové ohodnotenie vo výške 480 bodov, a titulom SSU sumou 2574 €, predstavujúcou bodové ohodnotenie vo výške 150 bodov; že žalobca poistné plnenie, ktoré mal vyplatiť poškodenému krátil o 50 % z dôvodu, že sa poškodený viedol vo vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu a nepripútaný bezpečnostným pásom a že takéto krátenie poistného plnenia bolo dôvodné a v primeranom rozsahu. Pokiaľ žalovaný žiadal toto plnenie krátiť o ďalších 50 % z dôvodu, že si mal žalobca uplatniť nárok aj voči poškodenému, správne súd prvej inštancie poukázal na to, že ustanovenie § 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP upravuje odlišný nárok žalobcu ako poistovateľa, ktorý by sa uplatnil za situácie, kedy by poškodený bol niekto iný ako poistník, avšak, ak by v danej veci postupoval podľa uvedeného ustanovenia tak ako tvrdil žalovaný, uplatnil by si náhradu poistného plnenia voči tej osobe, ktorej toto poistné plnenie v skutočnosti aj poskytol. Správne sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s námietkou *res iudicata*; vznesenou žalovaným v súvislosti s náhradou poistného plnenia za SSU z dôvodu, že túto náhradu si žalobca uplatnil voči žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 30C/10/2017 skončenom právoplatným platobným rozkazom; keď na základe zistenia, že v oboch konaniach nejde o uplatnenie totožného nároku žalobcu, dospel k záveru, že v tomto konaní nie je daná prekážka veci rozhodnutej právoplatným platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 30C/10/2017. Dôsledne sa vysporiadal aj so žiadosťou žalovaného o započítanie sumy vyplatené žalovaným žalobcovi na základe uvedeného platobného rozkazu, keď poukázal na to, že žalovaný v konaní sp. zn. 30C/10/2017 uhradil iné položky SSU ako boli konštatované v tomto konaní a preto nemohlo dôjsť k duplicitnému plneniu, zároveň poukázal na to, že o nároku uplatnenom v konaní sp. zn. 30C/10/2017 už bolo právoplatne rozhodnuté a jeho dôvodnosť súd nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať a nemožno ani uvedené plnenie žalovaného započítať na žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s uvedenými závermi súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP a v podrobnostiach na ne odkazuje.

7. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca nepreukázal vznik regresného nároku na náhradu poistného plnenia, keď predloženými snímkami z vlastného počítačového programu nepreukázal, že reálne poskytol nejaké plnenie poškodenému, o ktoré by sa jeho majetok zmenšil. S poukazom na to, že išlo o tvrdenie, ktoré sa netýkalo konania žalovaného, ale išlo o tvrdenie o konaní žalobcu, namietal, že postačovalo popretie takéhoto skutkového tvrdenia žalovaným, aby sa stalo sporným, a takéto popretie skutkového tvrdenia žalobcu urobil žalovaný v záverečnej reči na pojednávaní dňa 06.10.2023. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nesprávne aplikoval § 153 ods. 1 CSP, keď na jeho uvedenú námietku neprihliadol ako na prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v súlade s § 153 ods. 1 CSP, a s poukazom na § 153 ods. 2 CSP a vyjadrenie žalobcu na pojednávaní namietal, že na túto jeho námietku mal súd prihliadnuť. V rozpore s uvedeným však zároveň namietal, že žalobca bol povinný preukázať svoje skutkové tvrdenie podľa čl. 8 CSP, pretože išlo o skutkové tvrdenie dôležité pre rozhodnutie súdu a má priamy vplyv na vznik uplatneného regresného nároku a neunesenie dôkazného bremena

žalobcom v tomto smere nemožno suplovať tým, že toto tvrdenie žalobcu by malo byť do záverečnej reči žalovaného nesporné.

8. Podľa č. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Žalobca si splnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uvedeného ustanovenia, keď uviedol, že titulom poškodenia na zdraví C. N. poukázal priamo spoločnosti indemax services s.r.o., ktorá zastupovala poškodeného vo veci vymáhania nároku na náhradu škody a ostatných nárokov, spôsobenej mu dopravnou nehodou zo dňa 01.05.2014, titulom bolestného celkovú sumu 6097,60 € a titulom SSU sumu 5097 €, t. j. spolu 11 194,60 €, pričom svoje tvrdenie podporil predloženými listinnými dôkazmi, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku a po vyhodnotení, ktorých dospel k záveru, že nevzbudzujú závažné pochybnosti o tvrdení žalobcu, že plnenie poškodenému skutočne poskytol.

9. Z ustanovení § 150 ods. 1 a § 151 CSP vyplýva, že procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti.

10. „Ak strana sporu kvalifikovane nepoprie skutkové tvrdenie druhej strany, toto tvrdenie sa považuje za nesporné, čo znamená, že súd považuje predmetnú skutočnosť za preukázanú tak, ako bola tvrdená. V tomto prípade teda skutkové tvrdenie jednej sporovej strany zákon za splnenia predpokladu absencie jej kvalifikovaného popretia protistranou „povyšuje“ na skutkový poznatok súdu“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 798).

11. Podľa komentára k ust. § 151 CSP: „Skôr ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2). Oba pojmy sú významovo totožné““Identifikácia, či je skutkové tvrdenie strany sporné alebo nesporné, sa vykoná podľa toho, či bolo tvrdenie účinne popreté protistranou. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné“. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 573).

12. Žalovaný v priebehu konania až do jeho záverečnej reči na pojednávaní dňa 06.10.2023 nepoprel ani žiadnym spôsobom nespochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že poškodenému plnil titulom bolestného celkovú sumu 6097,60 € a titulom SSU sumu 5097 €, t. j. spolu 11 194,60 €, v dôsledku čoho boli v zmysle vyššie uvedeného tieto tvrdenia žalobcu nesporné a keďže súd prvej inštancie nezistil žiadne okolnosti, z ktorých by objektívne vyplývala pochybnosť o ich pravdivosti, ani nemohli byť ako nesporné skutočnosti predmetom dokazovania. Žalovaný až v záverečnej reči na pojednávaní dňa 06.10.2023 spochybnil skutkové tvrdenia žalobcu o poskytnutí poistného plnenia poškodenému, keď namietal, že žalobca nepreukázal vyplatenie poistného plnenia poškodenému, nepredložil výpis z účtu, z ktorého by vyplývalo, že došlo k odpísaniu predmetnej sumy a teda nepreukázal, že mu vznikla skutočná škoda. Z uvedeného je zrejmé, že tieto námietky neuplatnil včas, v súlade s § 153 ods. 1 CSP. Na oneskorenie uplatnené prostriedky procesnej obrany strany súd nemusí, avšak môže prihliadnuť, pričom zväží, či by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

13. Podľa komentára k ust. 153 CSP: „Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť (nepriзнаť mu procesnoprávne účinky). O tom, či súd omeškaný procesný úkon strany ospravedlní, alebo nie, nevydáva procesné uznesenie. V odôvodnení rozsudku vo veci samej však vysvetlí, že na procesný úkon strany neprihliadol a z akých dôvodov.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 578).

14. Odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 153 ods. 1 CSP, keď na jeho uvedené námietky neprihliadol a že na tieto námietky podľa § 153 ods. 2 CSP mal prihliadnuť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že je na úvahe súdu, či na neskoro uplatnené prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany prihliadne ale lebo nie, keďže na ne nemusí prihliadnuť, a to najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, to znamená že nielen výlučne z tohto dôvodu na ne nemusí prihliadnuť. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že ním uplatnená námietka v záverečnej reči nevyžadovala nariadenie ďalšieho pojednávania ani vykonanie ďalších úkonov súdu, pretože žalobca sa k jeho námietke aj vyjadril a nenavrhol ďalší dôkaz a preto mal súd prvej inštancie na ňu prihliadnuť. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 06.10.2023 odvolací súd zistil, že žalobca vo svojom vyjadrení na tomto pojednávaní namietal práve to, že žaloba bola podaná v roku 2016, žalovaný bol oboznámený s priloženými dôkazmi a v konaní nikdy nespochyboval, že poistné plnenie bolo poškodenému skutočne vyplatené; uviedol, že z výpisu z inkasného účtu vyplýva kedy bolo poistné plnenie poskytnuté a v akej výške a zároveň uviedol, že ak by dokazovanie nebolo ukončené, nie je problém takýto doklad predložiť. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol dostatočné a relevantné dôvody, pre ktoré na túto námietku žalovaného neprihliadol, keď poukázal na to, že žaloba bola podaná 14.07.2016; žalovaný neuviedol žiadne relevantné prekážky, pre ktoré by žalobcom tvrdenú skutočnosť nemohol namietat skôr; a skutočnosti vyplývajúce zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevzbudzujú závažné pochybnosti o tvrdení žalobcu, že plnenie poškodenému skutočne poskytol.

15. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovaného, že predmetný spor je spotrebiteľský podľa § 290 CSP s poukazom na to, že regresný nárok sa týkal spotrebiteľskej poistnej zmluvy uzavretej dňa 04.07.2012 medzi žalobcom, ako dodávateľom a poisťovateľom, a odberateľom fyzickou osobou nepodnikateľom C. N., ako poistníkom. I keď na žalovaného sa vzťahovalo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a poškodeným, predmetný spor nemožno považovať za spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci z tejto spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci s touto spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 290 CSP, vzhľadom na to, že regresný nárok žalobcu proti žalovanému, ktorý je predmetom sporu, vznikol žalobcovi v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaným, vyplývajúcej mu z dopravných predpisov, keď viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

16. Súd prvej inštancie pri ustálení výšky škody na zdraví poškodeného správne vychádzal zo znaleckého posudku znalca C. J., v ktorom znalec ohodnotil okrem iných zranení poškodeného aj zlomeninu tela vretennej kosti vpravo liečené operáciou (75 bodov) a zlomeninu bodcovitého výbežku lakťovej kosti (25 bodov), pričom tento svoj postup znalec podrobne a odborne zdôvodnil a vysvetlil. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal, že tieto zranenia poškodený utrpel pri dopravnej nehode dňa 01.05.2014, pretože neboli zistené počas hospitalizácie poškodeného bezprostredne po nehode v čase od 01.05.2014 do 06.05.2014, ale boli prvýkrát diagnostikované až 25.05.2014. S týmito námietkami sa súd prvej inštancie správne a dostatočne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, v ktorom poukázal na to, že znalec C. J. uviedol, že zlomenina vretennej kosti nebola diagnostikovaná v zdravotnej dokumentácii NsP Malacky v období bezprostredne po úraze, je ale pravdepodobné, že uvedené poranenie vzniklo počas dopravnej nehody dňa 01.05.2014, ktorý záver podporujú tieto skutočnosti: 1. mechanická energia nárazu pri nehode pravdepodobne smerovala z pravej bočnej strany vozidla, v ktorom sedel poškodený ako spolujazdec, na oblasť pravej hornej končatiny. Dokumentuje to komplexné poranenie ramenného pletenca vpravo, ktorého súčasťou bola trieštivá zlomenina pravej lopatky a vyklbenie steroklavikulárneho kĺbu vpravo. Vzhľadom na morfológický charakter uvedených poranení sa jednalo o vysoko energetické mechanické pôsobenie na oblasť pravej hornej končatiny, ktoré vzhľadom na rozsah pôsobiacej mechanickej energie súčasne mohlo spôsobiť aj zlomeninu v oblasti pravého predlaktia, ktorá vznikla pravdepodobne ohybovým mechanizmom. Pôsobiacia energia bola dostatočná na to, aby poranenie spôsobila. 2. v operačnom protokole zo dňa 30.05.2014, v ktorom bol dokumentovaný priebeh operácie, je popisované odstránenie väzivových hmôt z oblasti fragmentov zlomeniny vretennej kosti. Uvedený nález podľa znalca svedčí pre zlomeninu, ktorej fragmenty boli fixované väzivovým tkanivom, čo zodpovedá zlomenine staršieho dáta, orientačne 3-4 týždne. 3. pravá horná končatina, vzhľadom na dokumentovanú trieštivú zlomeninu pravej lopatky, bola podľa zdravotnej dokumentácie fixovaná ortézou pravej hornej končatiny typu Ramfix. Uvedený typ súčasne fixuje aj predlaktie hornej končatiny, čo mohlo viesť k prehliadnutiu poranenia v oblasti pravého predlaktia zo strany zdravotného personálu, nakoľko sa bolesť v uvedenej oblasti pripisovala poraneniu lopatky.

Znalec zlomeninu v posudku dokumentoval aj obrázkami č. 10, 11 a 12. Z uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že závery znalca C.. J. uvedené v jeho znaleckom posudku vychádzajú z konkrétnych zistených skutočností, týkajúcich sa sporných zranení poškodeného a z ich komplexného vyhodnotenia aj v súvislostiach s ďalšími diagnostikovanými zraneniami poškodeného. Nedôvodne žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vychádzal len z domnienok a hypotéz znalca C.. J. o pôsobení predpokladaných mechanických síl pri náraze automobilu na telo poškodeného, o odhadovanom čase vzniku poranenia orientačne 3 - 4 týždne a o tom, že zrejme došlo len k chybe v dokumentácii. Pravdepodobnosť smerovania mechanickej energie nárazu pri nehode z pravej bočnej strany vozidla na oblasť pravej hornej končatiny poškodeného, sediaceho ako spolujazdec, dokumentoval znalec konkrétnymi zistenými zraneniami poškodeného a to komplexným poranením ramenného pletenca vpravo, ktorého súčasťou bola trieštivá zlomenina pravej lopatky a vyklbenie steroklavikulárneho kĺbu vpravo a zároveň na základe morfológického charakteru uvedených poranení dospel k záveru, že išlo o vysoko energetické mechanické pôsobenie na oblasť pravej hornej končatiny, ktoré vzhľadom na rozsah pôsobiacej mechanickej energie súčasne mohlo spôsobiť aj zlomeninu v oblasti pravého predlaktia. Okrem toho znalec tiež uviedol, že išlo o zlomeninu krátku a šikmú, pričom mechanizmus tejto zlomeniny zodpovedá mechanickej pôsobeniu energie pri náraze na pravú stranu, čoho dôkazom je aj trieštivá zlomenina lopatky. K záveru, že ide o zlomeninu staršieho dáta, orientačne 3 - 4 týždne, dospel znalec na základe skutočností zistených z operačného protokolu zo dňa 30.05.2014, podľa ktorého v priebehu operácie boli odstránené väzivové hmoty z oblasti fragmentov zlomeniny vretennej kosti, čo svedčí pre zlomeninu, ktorej fragmenty boli fixované väzivovým tkanivom. Z uvedeného v spojení aj s výsluchom znalca vyplýva, že vychádzal zo štádia hojenia zlomeniny v čase operácie, ktoré bolo v štádiu väzivového kalusu, keď vysvetlil, že po 3 - 4 týždňoch od zlomeniny sa táto nehojí zrastaním kostí, ale hojí sa práve fixáciou fragmentov väzivovým mi hmotami. Znalec tiež uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré mohli viesť k prehliadnutiu zranenia poškodeného v oblasti pravého predlaktia zdravotným personálom a k záveru, že zrejme došlo k chybe v dokumentácii; v ktorej sa uvádza, že v oblasti pravej hornej končatiny palpačne nebolestivé; dospel na základe zistenej zlomeniny lopatky, ktorá je sama osebe bolestivá. Okrem toho skutočnosť, že dokumentácia zranení poškodeného bola nedostatočná, vyplýva aj z vyjadrení C.. E. S. C.. D., na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Správnosť vyššie uvedených zistení a záverov znalca C.. J. žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil ani nenavrhol žiadne dôkazy na zistenie, či poškodený neutrpel okrem nehody aj iný úraz, správne preto súd prvej inštancie mal za preukázaný vznik týchto zranení poškodeného v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou.

17. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne ustálil, že žalobca poistné plnenie, ktoré mal poškodenému vyplatiť, krátil o 50 % z dôvodu, že poškodený sa viezol vo vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu a nepripútaný bezpečnostným pásom, a dospel k správne záveru, že krátenie poistného plnenia v rozsahu 50 % bolo primerané. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobcovi vznikol regresný nárok aj voči poškodenému C. N.W. ako poistníkovi podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP, podľa ktorého poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňala podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu. Uvedené ustanovenie upravuje nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia proti poistníkovi v prípade, ak poisťovateľ vyplatil poistné plnenie za poistníka inej osobe. V danom prípade však žalobca ako poisťovateľ nevyplatil poistné plnenie za poistníka, ktorým je poškodený, ale za žalovaného, na ktorého sa vzťahovalo poistenie a ktorý nie je poistníkom a preto si žalobca oprávnené uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia voči žalovanému ako poistenému - vodičovi podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona o PZP, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie. Žalovaný považoval za nesprávny výklad ust. § 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP súdom prvej inštancie, podľa ktorého uvedené ustanovenie nie je možné použiť ak je poistník súčasne aj poškodeným; namietal, že poistník nestráca v zmluvnom vzťahu s poisťovňou postavenie poistníka ak je poškodený prevádzkou poisteného motorového vozidla, ktoré ako poistník poistil, a že takýto výklad by znamenal, že poistník by sa vždy zbavil svojich zákonných a zmluvných povinností poistníka pokiaľ by bol prevádzkou poisteného motorového vozidla poškodený. V danom prípade však pre vznik nároku žalobcu, ako poisťovateľa, proti poškodenému, ako poistníkovi, na náhradu poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP, nie je splnená podmienka, že toto poistné plnenie za neho vyplatil, pretože v danom prípade žalobca, ako poisťovateľ, vyplatil poistné plnenie za žalovaného poškodenému. Správne súd prvej inštancie poukázal na to, že ak by žalobca postupoval tak ako tvrdil žalovaný, uplatnil by si náhradu poistného plnenia voči osobe, ktorej toto poistné plnenie

v skutočnosti aj poskytol. Nejde ani o výklad, v dôsledku ktorého by sa ako poisťník zbavil svojich povinností, pretože § 12 ods. 1 písm. d) zák. o PZP sa na neho vzťahuje v prípade poskytnutia poistného plnenia poisťovateľom za neho inej osobe a v prípade vzniku škody jemu samému aj jeho zavinením ako poškodeného, si poisťovateľ môže voči nemu uplatniť krátenie poistného plnenia, ktoré si žalobca aj uplatnil z dôvodu spoluzavinenia vzniku škody tým, že sa viezol vo vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu a nepripútaný bezpečnostným pásom. Krátenie poistného plnenia v rozsahu 50 % z uvedených dôvodov odvolací súd považoval za primerané vzhľadom na to, že príčinou vzniku škody na zdraví poškodeného nebolo zverenie vedenia motorového vozidla žalovanému, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, ale skutočnosť, že si poškodený do motorového vozidla vedeného vodičom pod vplyvom alkoholu sadol a viezol sa v ňom. Poškodený ako vlastníak umožnil žalovanému viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej by však poškodený neutrpel škodu na zdraví, ak by sa v motorovom vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu neviezol. Skutočnosti uvedené žalovaným v doplnení odvolania a to, že poškodenému vyplatil žalobca vyššiu sumu a že žalovaný znášal trest uložený mu v trestnom konaní, nie sú relevantné pre posúdenie primeranosti výšky regresného nároku žalobcu voči žalovanému. Odvolací súd považoval za relevantnú tú skutočnosť, že výška regresného nároku priznaná žalobcovi voči žalovanému zohľadňuje 50% -tné krátenie poistného plnenia poskytnutého poškodenému, a vzhľadom na to je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu trovy v odvolacom konaní nevznikli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote vydané dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).